ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter äro välkomna att yttra sig i denna afdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skrif endast på en sida af papperet och med blick. 2 Skrif så tydligt, kortfattadt och på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande. 4. Anonyma uppsatser publiceras ej. — Red.

HÄRJEDALSKRÖNIKA.

Enligt hvad gamla folksägner förtäljer hade Härjedalens skogar fordomdags varit ett tillhåll för vättor, troll och skogsrå, och det hände att barn blefvo bergtagna och folk och kreatur blefvo förtrollade af skogsrå. I senare tider blefvo trollen undanträngda till skogens djupaste gömslen af ett annat mäktigt troll som heter bolagsvälde. Härjedalens skogar blef då en tummelplats för skogsarbetare och självsvåldiga bolagstjänstemän. Skogarna sköflades och rusdrycker begagnades vid högtidligare tillställningar som ofta urartade till vilda orgier och slagsmål. Jag vill icke här beskrifva bolagslifvets skuggsidor, icke häller vill jag berätta någon gammalsägen utan vill jag af egen erfarenhet berätta hur det känns att vara förtrolläd af skogsrå.

När jag var omkring tolf år gammal en mulen dag på sensommaren medan vi var i fäbodarna gick jag ett stycke uti skogen för att plocka bär, men när jag skulle gå tillbaka till fäbovallen igen, kom jag istället till en by som jag kände igen. Men det var så konstigt, ty allting var bakvändt, jag tyckte att hela byn var liksom förtrolläd och hur jag gick där och filosoferade, så kom där en gubbe och frågade mig hvart jag skulle, och när jag talade om att jag skulle till fäbovallen följde han mig till en väg, men jag tyckte att denna väg gick alldeles precis åt galet håll, men då skrattade han och sade att jag måste gå denna väg för att komma till fäbovallen. Jag gick som gubben visade mig och när jag hade gått ett stycke gick jag öfver en back, jag tog då en spån och kastade i vattnet och jag tyckte att spånen flöt emot strömmen, men jag fortsatte och gick utan att se mig tillbaka, och när jag kom till fäbovallen, tyckte jag att äfven den var förtrolläd, ty allt hvad jag sår var bakvändt. Men när jag såg på stugan, försvann förtrolliningen i ett ögonblick och allting var riktigt igen.

Härjulf.

AUGUSTANA COLLEGE OCH SEMINARIUM.

Styrelsen sammanträdde i Denkmann Memorial Library den 16 nov. Beslut fattades rörande programmet på hundraårsdagen af dr Hasselquists födelse som kommer att firas vid Augustana College och Seminarium d. 2 mars, samt vid synodalmötet i januari nästa år. Detaljerna för dessa festligheter komma att angifvas längre fram. Direktionen beslöt ock att synodens president och läroverkets rektor skola i januari månad tillsända våra pastorer och församlingar ett upprop rörande offret för den Hasselquistska fonden; synoden har ju ock genom beslut uppmanat oss alla att göra hvad vi kunna att denna fond må komma nära sin fullbordan vid 100-årsdagen.

Vid förlidet synodalmöt fattades beslut att direktionen må företaga byggandet af ett "Ladies Dormtory" samt en gymnastik- och samlingssal ifall den ser sig kunna ordna den finansiella sidan härför. Detta ärende diskuterades ock ifrigt af direktionen. Slutligen beslöts att förslaget rörande uppförandet af en "Ladies Dormitory" tills vidare bordlägges samt att en kommitté tillsättes att till direktionens möte i april månad framkomma med definitiva planer och med kostnadsförslag för uppförandet af en gymnastik- och samlingsbyggnad. De studerande gladde sig innerligt öfver detta beslut, så att de på kvällen anordnade en tacksamhetsdemonstration på skolans "campus". — Viktiga frågor rörande vårt inre arbete behandlades äfven af direktionen och komma fullständiga rapporter i detta ärende att framkomma vid aprilmötet, då ett utförligt omnämnande kan skänkas åt saken.

Vid Concordia-föreningens sammanträde den 19 november höll dr W. H. Blancke tal, "The Wild Oats of the Future". På söndagen den 21 november gaf missionsklassen ett s. k. "Ladies Program" då detta ämne tages i betraktande: "Women and Foreign Missions". Uppsatser öfver detta ämne behandlades af miss Swanhild Blomgren och miss Anna Cesander. Sång presterades af miss Amy Anderson.

I öfverensstämmelse med synodens beslut ha vi inga s. k. "intercollegiate foot-ball games" men på lördags eftermiddagen den 20 november täflade Freshman-klassen i football med samtliga öfriga College-klasserna och en större skara samlades för att åskåda täflingen. De ämbetsmän som "Board of Control" valde för de olika atletiska grenarna äro som följer: Prof. R. M. Conrad, General Manager of Athletics; Edgar Johnson, Assistant manager Basket ball; Eben Forsling, Assistant manager Base ball; Julius Johnson, Assistant manager Track; Arthur Swedberg, Captain Basket ball; Edgar Johnson, Captain Base ball; Julius Johnson, Captain Track. — I detta sammanhang må tilläggas att våra ynglingar aldrig så regelbundet besökt de af läroverket anordnade gymnastigöfningarna som under denna termin. Hälsotillståndet vid vårt läroverk är ock särdeles godt, hvaröfver vi innerligt gläda oss.

Jul-kalleiser. Vi bedja våra vakanta församlingar och äfven de större församlingarna som hafva pastorer, att de må insända julkallelse för erhållandet af en studerande till hjälp i församlingsarbetet öfver julferierna. Äfven om det är sant att I i församlingarna ej kunna betala så mycket, så ländor det dock till våra studerandes fromma i mer än ett hänseende om de få komma ut i församlingsarbetet. Tveken ej att tillskrifva predikokomitténs sekreterare, prof. S. I. Sebelius eller skolans rektor med förfrågningar rörande denna sak. Må vi få många sådana bud!

G. A.

SVAR TILL MRS. G. W. TIDHOLM.

Det ser ut som om jag begått majestätsbrott, men jag öfverlefver väl bestraffningen. Det är ju självklart, att Sveriges statspolitik mellan de två brödrafolken var af lera. Jag har aldrig sagt att det låg någon vinst för Norge i kuppen, men det finnes nog gry i norsken, som saknas i svensken, då det gäller politik. Att Sverige förlorade Norge under Oskar II lämna vi åt sitt öde, men att den inre politiken dref tusen på tusen ur Sverige, anser jag att hvarje utvandrare har rätt att angrina. Jag anser det för ens plikt att söka komma de kvarvarande till hjälp. Jag förstår nog vinken. Vi svenskar borde skrifva om det snuskiga i Ryssland, men tiga om Sverige. Det är svenska prässens motto. Men nu till det ruskiga. Det var en fattig kvinnas stuga, som låg på en kronpark. En dag kom jägmästaren och vräkte henne ur ur hennes lilla hem, och första natten fick hon härbergera under en gran. Detta ur verkligheten. Konungen kommer åkande till scenen och sporjer, hvad är fatt. Han ger kvinnan en tia. Han är blödsint. Han fäster en stjärna på jägmästarens bröst för nit i tjänsten. Kvinnan niger och tackar, och jägmästaren står med ett bredt grin med hatten i hand och tackar och ser efter kungsvagnen som ilar bort. Och sedan går det i det gamla hjulspåret igen.

I kvinnan ser ni den svenska allmogen, tillfredsställd med ett littet lockbete, under det att öfverklassen behåller sin ställning. Se till exempel på religionsfriheten, Sverige fick. Prästerna behålla sina platser och draga sin lön.

Men nu till det ruskiga, eller snuskiga, igen. Ni läste det visst i prässen. Det var en del fattiga långt i norr, som lefde vid en sjö, men olyckligt nog kom deras gamla hem på kronlandet. Man gjorde sig redo att vräka dem ur deras hem på vintern, men en kvinna bland dem försvarade sig tappert, och saken kom i prässen, och till sist i riksdagen och kronans obarmhärtiga afsikter fick ej ha sin gång. Var afsikten svensk, böra vi skämmas för det låga. Man tror kanhända att det är patriotism att tiga och låta öfverklassen vräka sig öfver värnlösa, men det är hjärtlöshet, att folket har förlorat ärlighet, för kronans egendom är ju klart i dagen. Den nyss hit anlända svenska tidningen berättar, att en militär öppnade ett förvaringsrum till skarpladdade patroner och tömde dem och sålde dem åt skräphandlaren, men man trodde, att stölderna voro vidtomfattande. Det är väl bäst att vi ej skryta så högt om ärlighet. Det vore ett spektakel, om man gör den upptäckten att Sveriges försvar till en del är utom landet. Det kan väl med säkerhet sägas om en del, hvad lifsförnödenheterna beträffa. Red. har skrifvit flera beaktansvärda artiklar för svenskar i Canada, och en del som skref ovettiga bref till red. böra ångra det och inse reds. klokhet.

Och hvad jag till sist vill säga ang. mrs G. W. Tidholm och Oskar II:s porträtt, så ha vi en fru, som har P. P. Waldenström inom ram, och jag har ingenting däremot. Men att ställa dem utom kritiken och göra dem till ofelbara gudar är ovisligt. Sådant kan bedraga oss, så att vi få inskränkta och små själar.

Hoppas, att vi ej göra red. några obehag med vår skrifning, då vill jag hällre ta på hatten och gå förbi.

K. R. Jonson.

Buford, Alta.

VALLGOSSENS LÄNGTAN.

Hans moder tjänade som en vanlig piga hos bönderna i en fjällby djupt inne i den lappländska skogen, därför måste hon så fort hon kunde ackordera bort honom till den minstforderande. Någon fader hade han aldrig vetat af. Följaktligen måste lilla Konrad så fort som möjligt själf förtjäna sitt uppehälle.

Nu fanns det en bonde i en by, omkring två svenska mil därifrån som inte hade så särdeles god tur att få vallgossar på grund af att där vankades rikligt med stryk, men matsäcken däremot var så mycket sparsammare. I denna gård fanns en plats ledig för Konrad. Han skulle alltså vakta hans kor, får och getter.

En sommar hade gått, hvarunder lille Konrad fått röna en allt annat än mild behandling och många voro de kvällar när han fick gräta sig till sömns, när han fått stryk för att något af småboskapen blifvit efter.

Under sådana stunder kände han en så djup längtan och saknad efter sin moder. Han såg ju huru andra barn blefvo kärleksfullt omhuldade af sina mödrar, och hvarför skulle inte hans moder göra detsamma emot honom?

En ny vår har kommit och som det var smått om fodret måste kreaturen ut på bete tidigare än vanligt, medan ännu snödrifvorna lågo kvar i de djupaste dalarna. Betet var skralt och boskapen ville gärna skingra sig, så det var rätt ansträngande att hålla tillsammans hjorden. Värst var det med småboskapen, för de kunde så lätt smyga sig på sidan, i den stundom tjocka skogen och Konrad visste, att om någon blifvit efter när kvällen kom, så fick han försona det med några rapp af det närmast till hands varande tillhygget.

En dag, medan han förtär sin tarfliga och otillräckliga matsäck, hinner fåren smyga sig undan, och som han, genast han märker det, börjar söka i galen riktning, så aflägsna de sig så långt att han blir ur stånd att finna dem, trots allt sökande. Då kastar han sig förtvifiad ned på en tufva och hänger sig ohäjdat åt gråten. Han tänker med förskräckelse på kvällen, när han skall möta sin obarmhärtige husbonde. Men så kom han plötsligt ihåg sin moder. Tänk om han fått klaga sin nöd för henne, hon skulle säkert hjälpa honom. Om han vore hos mamma ändå! Han reser sig upp, torkar tårarna ur sina ögon och riktar blicken långt i fjärran, mot den punkt, där han vet att hans moder är. Han blir stående så rätt länge. Det utkämpas en het strid i hans inre. Skall han fly från sin hårda tjänst, och uppsöka sin moder, för att hos henne finna en lugn och lycklig fristad och få del af samma lycka som andra barn, som hade en moder, eller skulle han gå dit där han blef mottagen med stryk och hårda ord? Nej! Han fattar sitt beslut och ger sig ut på vandring, klättrande öfver kullfallna trädstammar, eller vadande genom af vårvattnet uppsvällda bäckar. Glad var han att han ej mötte någon, men när han går utmed en sjö, märker han plötsligt till sin förfäran några arbetare sysselsatta med timmerflottning. Han stannar ett ögonblick liksom förlamad, af fruktan för att de fått syn på honom och att de skulle sända honom tillbaka. När han då märker, att ingen sett honom, springer han en lång omväg.

Solen går ned och vårskymningen breder sig öfver skogen och hon känner sig så trött, så trött. När han så får syn på en koja, som dock nästan saknade väggar, lägger han sig och försöker sofva, men inom kort skakas han af köld. Kläderna, som bestods honom hängde i trasor omkring honom, skorna voro nästan utan bottnar och dessutom hade han blifvit våt af det myckna vadandet i vårvattnet.

Han börjar då reflektera öfver sin ställning och hvad han gjort. Kanske han handlat orätt som rymde från sin tjänst. Han tänkte på att vända om till sin husbonde och mottaga den aga han väntade få. Han reser sig upp, men när han då känner smärtan efter de föregående slagen, beslutar han att fortsätta sin flykt.

Slutligen når han dock målet för sin färd, men här kände han ingen människa och ingen kände honom. Det var fyra gårdar i byn, men till hvilken skulle han gå? Huru klappade ej hans lilla hjärta af hopp och fruktan och han glömde bort både hunger och trötthet. Tvekande och bäfvande närmar han sig en af gårdarna, men vågar ej gå in. Hustrun i gården, som var ute i något arbete i närheten, får syn på honom, och i tanke att det var en af byns vallgossar, sände hon sin egen dit och frågade om han under dagen tappat bort något af boskapen. Den förre trippar iväg och frågar: "Johan, har du mistat några kor?" "Jag heter inte Johan och har ej några kor här", svarar han.

Nu träffas gossarna och den lille flyktingen frågar hvar hans moder bodde, i det han nämnde hennes namn. Den andre stannar på några stegs afstånd och stirrar förfärad på honom och pekar mot den gård där hans moder tjänade, hvarefter han sprang tillbaka till sin matmoder och omtalade att "det är inte Johan, utan det är en utböling". Af Konrads bedröfliga utseende, de ytterligt trasiga kläderna och skorna, samt smutsig som han var, tog den andre för gifvet att det ej kunde vara någon verklig människa han såg där i skymningen, utan en sådan där uppenbarelse från nattens och mörkrets andevärld, som folktron på den trakten kallade utböling. Kvinnan hörde emellertid att den lille rymlingen hade gråten i halsen och går själf dit för att se efter och säger några vänliga ord, hvilket gjorde Konrad betydligt frimodigare. Med en obeskrifligt underlig känsla närmar han sig gården där modern var. Skulle han snart stå ansitke mot ansikte med mamma? Skulle han få höra vänliga ord och känna smekningar af hennes hand? Darrande af sinnesrörelse öppnar han dörren, stiger in, stänger den igen och stannar strax. Han ser flera fruntimmer där, men hvilken af dem är mamma? Ingen tog till en början någon notis om honom, där han stod invid dörren, men till slut, efter några frågor och svar, har han funnit sin egen så efterlängtade mamma.

Han blef nu af alla omhuldad på bästa sätt, fick mat och en varm bädd. O huru lycklig han kände sig, han hade fått äta sig mätt, höra vänliga ord och fått träffa mamma.

Det fanns emellertid ej en stadigvarande plats för Konrad där, men i en gård strax intill öppnade kärleksfulla människor sitt hem för honom och en ny lyckligare tid började för Konrad. Det är från hans fostermoder jag har denna berättelse om honom, under en af mina resor som sekreterare för en missionsförening, och såg honom själf. Han var då en rödkindad liten gosse, väl var han tarfligt klädd, men ren och hel, hans fosterföräldrar voro själfva fattiga. Med en blick af ömhet frågade hon honom, om han ville vara hos dem. "Ja, om jag får", var det ödmjuka svar han gaf och hans ögon fick ett uttryck af ett barn, som i förtid fått en inblick och erfarenhet af lidandet och orättvisorna i världen.

Jag försökte tala med honom om den store barnavännen och den värld, där inga hugg och slag utdelas, och där inga orättvisor finnas och jag fann, att hans själ äfven hade under lidandet mognat för dessa behof.

Aug. Hellqvist.

Nordbor i Staterna.

Som skolrådsledamot uppträder vår bekante landsman E. E. Engdahl i Spokane, Wash.

Redaktör Alfred Haij i Los Angeles, Cal., har i dagarne ingått äktenskap med miss Elinor Carlson.

Skaldebesök. Den svenske skalden och författaren Gustave Ferne befinner sig f. n. på studiebesök i Amerika.

Till skoldirektör för två år har Gilbert Jacobson i Lanse, Pa., blifvit vald Fred Edlund valdes till väguppsyningsman för 6 år.

Ny förening. På möte härom dagen i Holdredge, Nebr., beslöts att organisera en permanent Swedish-American Festival Association därstädes.

Lincoln Anderson, son till pastor och mrs F. Nä Anderson i Warren Minn., har beviljats inträde vid Förenta Staternas sjökrigsskola i Annapolis, Md.

Ett porträtt i olja af förre guvernör John A. Johnson har öfverlämnats till den efter den populäre guvernören uppkallade John A. Johnsonsskolan i St. Paul, Minn.

Ernie Hjertberg kan hitvänta. Enligt hvad senast hitkomna svenska tidningar veta berätta, ämnar olympiatränaren Ernie Hjertberg aflägga ett besök i Förenta Staterna.

Barkskeppet "Svithiod" från Göteborg kastade härom dagen ankar utanför Harbor Island vid Seattle, Wash. Det är inte ofta Sveriges blågula flagga är representerad på Puget Sounds vatten.

Exguvernör John Lind i Minneapolis, Minn., hvilken nyligen på uppmaning af Carranza gjorde ett besök i Mexico, är nu hemma igen. Hvad besöket innebar, vill han emellertid ej meddela.

Vid senaste valet i Grass Flat, Pa., blefvo följande landsmän invalda: Fred Edlund, rep., supervisor; Gilbert Jacobson, rep., skoldirektör; Philip Lund, soc., valdomare; Gust Buck, soc., valinspektor.

Hundraårig hedersman. Den äldste personen i Kiron, Iowa, och omnejd, "grandpa" Lindblad, fyllde den 3 nov. 99 år. Han är vid ovanligt god vigör, och söndagen förut bevistade han gudstjänsten i sv. luth. kyrkan.

Oregon-Posten, Portland, Ore., har i dagarna sändt ut en praktupplaga i trenne rikt illustrerade delar. Det är ett synnerligen vackert arbete, som nedlagts på denna upplagas innehåll och utstyrsel. Den ger en fullständig bild af hvad svenskarna uträtta och uträttat i staten och tjänar som den bästa ledning för alla dem, som ämna slå sig ned på västkusten. Upplagan som är rikt illustrerad, kan erhållas mot insändande af 25 cents till Oregon Posten, 1423 Lumber Exchange Building, Portland, Ore.

60 studerande äro nu inskrifna vid statsuniversitetet i Seattle, Wash.

Till skattmästare i The Carpenters and Builders Association valdes vid denna organisations sammanträde härom dagen vår landsman, byggmästaren och entreprenören Gust. Lindell i 105 N. Clark st., Chicago.

John Martenson död. I sin sons hem i 1420 Norwood ave., Chicago, afled den 18 nov. efter knappast fyra dagars sjukdom den kände tidningsmannen, ene grundläggaren af Frikyrkan i Amerika, John Martenson. John Martenson var vid sitt frånfälle i sitt 66:e lefnadsår.

Guldbröllop. I dagarne har denna högtidlighet firats af bl. a. mr och mrs Erik Erickson, 295 Beacon st., Somervilel, Mass.; mr och mrs August March, 184 Harvard st., Cambridge, samma stat; mr och mrs A. Wallace, 4221 30 Ave., S., Minneapolis, Minn., och mr och mrs Peter Peterson i Ephraim, Utah.

På studieresa i Amerika befinner sig för närvarande den svenske uppfinnaren civflingenjör Allan Wiberg från Stockholm. Han åtnjuter det Danielsonska resestipendiet från Tekniska högskolan, hvilket utdelas för att befordra utvecklingen af för Sverige nya industrier. Den speciella industri som W. här skall studera är tillverkningen af räknemaskiner, och han bör anses ha de bästa förutsättningar för att vinna rikt utbyte af sin resa, då han själf innehar flera patenter inom denna bransch, såväl i Amerika som hemma i Sverige.

Svenska byster till Jamestown. Charles J. Eckman i Jamestown, N. Y., söker att till Jamestown få de 20 bronsbyster af framstående svenskar som finnas uppställda i den s. k. Hall of Fame i svenska bygnaden vid Pacificutställningen. Han har förhört sig om priset och har erhållit ett bref från sekreteraren Herman Virde, hvari denne säger att priset på alla byster tillsammans är $1,000 och att man inte kan skilja dem åt. Om möjligt kommer nog Norden Club att söka bli ägare till bysterna, ehuru spekulanter finnas från andra håll i California, Washington och Minnesota.

Tvenne varma förfäktare för kvinnorösträtt äro två svenska advokater, Nils T. Kjellström och hans syster Inez Kjellström från Jamaica Plain, Mass. Den förre har nyligen fullbordat en tur med The Mass. Mens League for Women Suffrage genom hela staten. Han har nämligen rest omkring 5,000 mil, uppträdt å 200 massmöten samt talat inför inalles 90,000 människor. Han är nu sysselsatt med att bereda ett föredrag öfver ämnet "Woman before the law" och uppträda inför klubbar öfver hela landet. Miss Kjellström har ock varit med i den nyligen afslutade heta kampanjen och talat i favör af rösträtt för kvinnan, engagerad af Mass. Political Equality Union, och kommer i en nära framtid att uppträda som talare öfver ämnet "Woman's Status".

En strängt upptagen kvinnan är efter hvad hon själf uppger mrs Meta J. Erickson, presidenten för Amador Central järnväg i California. Mrs Erickson anlände nyligen till Chicago för att hos där bosatta vänner få åtnjuta en tids hvila. För tidningsmän, hvilka passade på att intervjua henne, omtalade hon att Amadorjärnvägen är närmare 14 mil lång och att den representerar ett värde af bortåt $700,000. Den är visserligen icke upptagen på några större kartor, men är i alla fall efter hvad hon uppgaf viktigare för befolkningen i trakten där den går fram än New York Centraljärnvägen är för den stora metropolen i öster. Att förestå densamma är också förenadt med ett drygt arbete, särskildt om man har andra sysselsättningar vid sidan, liksom mrs Erickson. Hon sköter nämligen själf sitt hushåll och das dessutom flera andra sysslor att tillse "på lediga stunder".

Svensk polismans mord samt självmordsförsök. Poliskonstapeln Ernest Johnson i Center avenuedistriktet i Pittsburgh, Pa., aflossade härom dagen ett skott mot mrs Mary Reese, 22 De Soto st., och vände därpå revolvern mot sig själf. Kvinnan blef omedelbart förd till Homeopatiska lasarettet och senaste underrättelse därifrån var, att hennes lif ej kunde räddas. Johnson vårdas å Mercy hospital och anses ej vara lifsfarligt skadad. Hvad som var orsaken till den hemska händelsen är ännu ej kändt. Johnson hade i flera år bott som matgäst hos mrs Reese, ända tills han gifte sig för omkring ett halft år sedan. Hustrun, som nu vakar vid hans sida, är otröstlig. James Murphy, en af mrs Reeses matgäster, bevittnade händelsen och säger att inga ovänliga ord yttrats af någondera. Dagtidningarne vilja göra det troligt att Johnson stått i otillbörligt förhållande till kvinnan såväl före som efter sitt eget bröllop. Hans hustru försäkrar dock att hon icke haft en aning om något sådant. Johnson säges vara mycket populär bland sina kamrater vid kåren.

BRED BARNFNS BRÖD MED

"Krown Brand" majssirup

Gör deras morgongröt söt med den

Den är så billig — och hälsosam — och smaklig

Hos alla Specerihandlare

i 2, 5, 10 och 20 punds burkar

SKAFFA EDER EGEN FARM.

Tager 20 år att betala den

om ni önskar. Landet skall underhålla eder och betala för sig själft. En väldig areal af det mest fruktbara land i västra Canada till salu till låga priser och på lätta villkor, från $11 till $30 för farmland med lämpliga regn — bevattnadt land från $35. Villkor: En tjugondedel kontant, resten på tjugo år. I bevattningsdistrikt, lån för farmbygnader etc. upp till $2,000, äfven betalbart på tjugo år — räntan endast 6 proc. Här är edert tillfälle att öka edert farmland genom att erhålla angränsande land eller skaffa edra vänner som grannar. För litteratur och närmare upplysningar tillskrif

F. W. RUSSELL, Land Agent,
Dept. of Natural Resources, C.P.R.,
Desk 31, C. P. R. DEPOT, WINNIPEG.

ROYAL YEAST CAKES MAKE PERFECT BREAD

Bröd, bakadt i hemmet med Royal jäst håller sig färskare och mjukare än bröd med annan. Vetenskapsmän på födoämnen påstå, att det finnes mera näring i ett pund godt hembakadt bröd än i ett pund kött. Betänk skillnaden i priset.

E.W.GILLETT COMPANY LIMITED
TORONTO, ONT
WINNIPEG MONTREAL

MADE IN CANADA

Premieanbud

Det är oss en glädje att kunna bjuda våra läsare så nyttiga och enastående premieanbud som nedanstående, och vi äro säkra, att alla våra läsare äro eniga med oss om att premierna äro ovanliga och stora. Vi hoppas, att alla vilja göra sitt bästa, så att resultatet blir tillfredsställande. Den plan, vi beslutat följa denna gång med hänsyn till utdelning af premierna, är så vidt vi veta alldeles ny och bör väcka tillfredsställelse bland alla våra läsare, ty den ena får lika stor utsikt som den andra att vinna, samtidigt som vi uppsatt en extra premie för den, som samlar de flesta förskottsbetalande abonenter.

TÄFLINGEN BÖRJAR DEN 1 OKTOBER 1915 OCH SLUTAR D. 31 DECEMBER 1915, kl. 3 e.m.

PLANEN ÄR I KORTHET FÖLJANDE:

För hvarje dollar, egen prenumeration inberäknad, som ni insänder till Svenska Canada Tidningen, får ni mottaga ett nummer från oss, som ni gömmer, tills resultatet af täflingen blir bekantgjord, och hvaraf vi behålla en del, hvarpå vi skrifva edert namn och adress; om ni sänder in två dollars, får ni två nummer o. s. v. På nyårsafton den 31 december kl. 3 e. m. komma alla delar, vi hafva af numren, att placeras i en låda och blandas i vittnens närvaro. De lyckliga numren komma då att dragas af mr John E. Lidholm i Winnipeg. Vinnarnes namn tillkännagifvas sedan och premierna sändas direkt till vinnarna.

Hvad den extra premien beträffar kommer den som samlar de flesta prenumeranterna att mottaga densamma.

Priserna äro följande:

1:a Pris: EN FULLSTÄNDIG HANDELSKURS, 6 månader, vid Metropolitan Business College, värd $84.00

2:a Pris: EN FULLSTÄNDIG KURS I STENOGRAFI, TYPEWRITING, BOKFÖRING ELLER HANDELSLÄRA vid Metropolitan Business College, värd $42.00

Extra Pris: EN ÅSKLEDARE från Empire Lighting Rod Co., Winnipeg, värd $75.00

Svenska Canada-Tidningen

LOGAN AVENUE - - - WINNIPEG, MAN.